

החודש הזה לכם ראש חודשים וגוי'

ביאור בדרכ אפשר

ברוי זה באופן של קיום תמיינ. מה-שאיין-בן באתערוותא⁴⁴
 ומידרגות, הא', אתערוותא-דלאילא הבהה על-ידי (בسبת
 דלאילא שבאה מצד-עצמיה, לא הקרמה והכנה של "אתערוותא
 דלהתא" הבה אף שגדלה מעלת האור למרות שבוחינת המעלת,
 הדרגה, של האור, וזה אוור בדרגה גבוהה יותר ונעה יותר אשר האור שבא
 בעקבות "אתערוותא דלאילא"
 (שהאור שגמיש מלמעלה
 מצד-עצמו הוא למעלה יונר
 בדרגה גבוהה יותר ונמשך מקורה
 נעה יותר מהאור שגמיש על-
 ירי עבדות האדם). מפל-
 מקום, פין שלא גמיש על-
 ירי עבדות הפטה ולא קרמה לו
 אתערוותא דלהתא", הרי הפטה
 האדם והעולם שביהם האור נמשך
 ומוגלה אינו כל ראיו ומוכשר
 לאור זה, והוא לו אודו ונקלט בו
 בזרה פנימית ולבן יכול להיות
 שגליי האור ינירה נפקק
 בו²² כעbero מן קצץ. וכיידוע
 בענין מפן-תורה²³, דכינו
 שהיה הגלוי של האור האלקי
 הנעה מאור מלמעלה, ולא מצד
 עבודה, ובו ישראל והעולם מצדים
 לא היו כלים וארוים לקולות האור
 הגבואה והנעלה לבן נאמר בתרזה
 שאף שלגי שעת מות תורה היהת
 אורה חמורה לא להתקבר להר סיני,
 בכל זאת "במישך היכל" גוי²⁴,
 לאחר שנשמעה תקיעת שופר של סיום
 מעמד מות תורה, נסתלקה השכינה
 מהמקום, והואור לגשת להר סיני
 לעלווה לעלי, כיוון שנטפק גליי
 האור (ועוד כדי כך, הפסקת
 ההתגלות ווסולקתו השכינה היהת
 עד כדי כך שלאלחריריה זו כעboro זמן
 קזר חיסת של ארבעים ים היה
 יכול להיות חטא הקעול, עניין נוסף
 ממתן-תורה שהיה גליי אלוקות בעולם ואנו אמר "אנכי הי אלוקך... לא
 יהיה לך אלוהים אחרים..."]. אף-על-פי-כן, מורות שלפי האמור יש
 לכורה היסרין ב"אתערוותא דלאילא" שלא קרמה לה "אתערוותא דלהתא",
 בכל זאת הבה האגולה העתיקה שטחה בנים, באופן של
 אתערוותא-דלאילא מצד-עצמה (כפ'!), שהוא למעלה
 מ"אתערוותא דלאילא" שהאדם מסוגל לעורו ולהמשיך ב"אתערוותא דלהתא"

מלמעלה למטה בתהערוותה מלמעלה, יש בפרטיו יותר ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
 וילאלה) אתערוותא-דלאילא הבהה על-ידי (בسبת
 התהערוותה מלמטה שגרמה אותה ובק' הבחינה השנייה היא
 אתערוותא-דלאילא מצד-עצמה שאיין אתערוותא⁴⁵
 עצמה שאין אתערוותא⁴⁶
 דלאילא מצעת לשם כלל, וזה
 ולאחר) אתערוותא-דלאילא, והבק' היא
 אתערוותא-דלאילא מצד-עצמה שאין אתערוותא⁴⁷
 יותר געלת, עד כדי כך שום
 דלאילא מצעת לשם כלל, וגליי בזיה בפסח,
 התהערוותה מלמטה לא יכול להיות
 בבחינת אתערוותא-דלאילא מצד-עצמה. וכך
 הכה והקרמה אליה ולא יכול להיות
 הגה האגולה העתיקה תהיה בנים שהוא זמן
 הגות לה, כי זו דוגה כל כך נעלית
 שההערוותה מלמטה (שם בדרגה
 ריש להסיף בזיה, דהנה יוציא שיש מעלת
 באתערוותא-דלאילא שבאה על-ידי
 אתערוותא-דלאילא דוקא, דכינו שבאה על-ידי
 עבוריות האדם, הרי הוא בבחינת כליז' או
 של דוגה כל כך נעלית וגליי בזיה
 של "אתערוותא דלאילא" שלעבדות
 האדם אין בה כל השפעה בזיה
 שגמיש מלמעלה, ועוד שמתאחד עמו, וכך
 בפסח, שא היה האור והתגלות
 זה באופן של קיום. מה-שאיין-בן באתערוותא-
 של בבחינת אתערוותא-דלאילא
 מצד עצמה למותו בני ישראל
 מצד עצמה הנעלית יותר
 מצד-עצמה הוא (שהאור שגמיש מלמעלה מצד-
 עצמו הוא למעלה יותר מהאור שגמיש על-ידי
 עבוריות האדם), מפל-מקום, פין שלא גמיש
 על-ידי עבוריות הפטה, הרי הפטה אינו כליז'
 מלמעלה. וכך הבה האגולה
 העתיקה תהיה בנים שהוא זמן
 פון האתערוותא-דלאילא
 נפקק כו²². וכיידוע בענין מפן-תורה²³, דכינו
 מצד-עצמה הנעלית יותר
 מ"אתערוותא דלאילא" שבאה כתוואת
 מובודת האדם.³¹
 ויש להסיף בזיה, עניין נוסף כדי כך, שהלאחריריה זוכה יכול להיות בזיה
 במלעתה ה"אתערוותא דלאילא" של הצעול, שזיה ענן הפל כי ממתן-תורה. ואף-על-
 הורד נון דהנה יוציא בתרזה פיר-בן, הבה האגולה העתיקה שטחה בנים,
 אתערוותא-דלאילא של אופן מצד-עצמה
 הקרמה של "אתערוותא דלהתא" היא נעלית יותר, כי פעולת האדם מוגבלת
 לפי כוחו ויכולתו, מצד שני מבואר שיש מעלת מעלת ותרון באתערוותא-
 דלאילא שבאה על-ידי אתערוותא-דלאילא דוקא, דכינו
 שבאה על-ידי עבודת האדם, ובעקבות התהערוותה צידיו הרי
 הוא האור בבחינת כליז' ראיו ומוכשר לאור שגמיש מלמעלה
 והאדם יכול לקלוט אותו ולהכיל אותו בחוכו, ועוד שמתאחד עמו
 קליטה עד כדי כך שהאור האלקי חזרו בו בפנימיות ומהחדר אותו, וכך

(22) ראה לקו"ת ויקרא ב, ב ואילך. ועוד. (23) ראה לקו"ת פ' ראה כת, ב. המשך תرس"ז ע' שנג. המשך עיר"ב ח' ב' ע' תקלול ואילך. סה"מ תרע"ח ע' עג. תרח"ז ע' קמה. (24) יתרו יט, יג.